

פרק הוציאו לו

הקדמת המאירי:

השלישי: שחיטת שעיר שעלה עליו הגורל לשם, וקבלת דמו והזאותיו שלפני ולפנים.

הרביעי: חזרתו אצל דם הפר להזות ממנו מבחוץ על הפרוכת, וכן של שעיר, ועירוב שני הדמים, וההזאות מתערובתם, ושפיכת הדמים.

החמישי: אם חס ושלום אירעו בו קצת קלקולים בעבודה, כגון ששינה בסדר או נשפך הדם, כיצד הוא נעשה.

מתניתין:

לאחר שחתה הכהן הגדול את הגחלים מ-א במחתה, והניחה מלאה גחלים על הרובד הרביעי שבעזרה [וכמבואר במשנה לעיל מג ב]:

הוציאו לו את הכף, כשהיא ריקה, מלשכת בית הכלים, כדי לתת בה את הקטורת.⁽¹⁾ ובה מוליך את הקטורת לקודש הקדשים, כדמפרש ואזיל.

כבר ביארנו על אלו הפרקים, שכולם מסודרים על אופני סדרי העבודות שביום הכפורים, כולם על הסדר אחת לאחת.

וביארנו מהם בפרק שלישי: עבודת התמיד וידידי ראשון שעל הפר.

וברביעי ביארנו: ענין הגרלת השעירים, וקשירת לשון הזהורית שבהם, וחזרתו אצל פרו, וידידי שני שעליו ועל שכיניו, ושחיטתו וקבלת דמו, וחתיית גחלים במחתה מחזקת שלשה קבין לצורך הקטורת שלפני ולפנים המיוחד לעבודת היום.

ועכשיו בזה הפרק, יסדר גם כן קצת שאר העבודות על הסדר, ועל זה הצד יחולקו ענייני הפרק לחמשה חלקים:

הראשון: בענין קטורת זה הנעשה לפני ולפנים על המחתה בין בדי הארון.

השני: חזרתו אצל דם הפר שכבר נתן למזרק, והזאות שבו לפני ולפנים.

1. א. דעת הריטב"א משמע, שמקדשין את הקטורת בכף [כלומר: קידוש שני, כדרך שעושים בדם שמקבלים אותו בכלי ובקומץ לאחר קמיצה], כמבואר בדבריו לקמן מח א ד"ה נתפזרה [וראה גם בתוספות ישנים שם], וכן כתב שם בד"ה הא דאמרינן: "חפינה אית בה ארבע עבודות, חפינה כנגד שחיטה, וקבלת הכף, והולכה, והקטרה כנגד זריקה.

1. א. דעת הריטב"א משמע, שמקדשין את הקטורת בכף [כלומר: קידוש שני, כדרך שעושים בדם שמקבלים אותו בכלי ובקומץ לאחר קמיצה], כמבואר בדבריו לקמן מח א ד"ה נתפזרה [וראה גם בתוספות ישנים שם], וכן כתב שם בד"ה הא דאמרינן: "חפינה אית בה ארבע עבודות, חפינה כנגד שחיטה, וקבלת הכף, והולכה, והקטרה כנגד זריקה. אמנם אין הדברים מוסכמים, ראה בלקוטי

ב. בעיקר קידוש הקטורת של יום הכפורים בקדושת הגוף, אם היתה נעשית בכף [לדעת הסובר: מכתשת שכתשו בה את הקטורת לא